

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5Oboer/160/2014
Identifikačné číslo spisu:	4113220839
Dátum vydania rozhodnutia:	26.08.2015
Meno a priezvisko:	JUDr. Anna Marková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2015:4113220839.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávneného PRO CIVITAS, s. r. o., Vajnorská 100/A, 831 04 Bratislava, IČO: 45 869 464, zastúpenej advokátskou kanceláriou verita, s. r. o., Karpatská 18, 811 05 Bratislava, IČO: 35 940 875, proti povinnej C. L., nar. X. I. XXXX, bytom X. o vymoženie 2 550,17 eur s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Nitra pod sp. zn.: 18Er/752/2013, o dovolaní oprávneného proti uzneseniu Krajského súdu v Nitre z 14. januára 2014 č. k. 15CoE/453/2013-39, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a .
P povinnej nepriznáva náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

Okresný súd Nitra uznesením zo 17. júla 2013, č. k. 18Er/752/2013-23 rozhodol tak, že žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol.

Súd prvého stupňa posúdil zmluvný vzťah medzi právnym predchodcom oprávneného - Poštovou bankou, a. s., Bratislava a povinnou, založený zmluvou o úvere, ako spotrebiteľský úver a aplikoval naň ust. § 52 ods. 1-4, § 53 ods. 1, 4, 5 a § 54 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“).

Dospel k záveru, že v danom prípade rozhodcovská doložka, ktorá je obsiahnutá v čl. 10, bode 10.2.2 všeobecných obchodných podmienok pre úver, je neprijateľnou zmluvnou podmienkou v zmysle § 53 ods. 1 a 2 OZ, pretože nebola spotrebiteľom osobitne vyjednaná a núti spotrebiteľa podrobiť sa výlučne rozhodcovskému konaniu. Spôsobuje tak značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa tým, že znemožňuje spotrebiteľovi zvoliť si spôsob riešenia prípadného sporu a ponecháva ho výlučne na vôli dodávateľa. Rozhodcovskú doložku si spotrebiteľ osobitne nevyjednal a nemal na výber vzhľadom na jej splynutie s ostatnými štandardnými podmienkami, mohol len zmluvu ako celok odmietnuť alebo sa podrobiť všetkým úverovým podmienkam, a teda aj rozhodcovskému konaniu.

Na odvolanie oprávneného vec prejednal Krajský súd v Nitre ako súd odvolací. Po preskúmaní napadnutého uznesenia rozhodol uznesením z 14. januára 2014 č. k. 15CoE/453/2013-39 tak, že napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa potvrdil.

Odvolací súd skonštatoval správnosť zistenia skutkového stavu súdom prvého stupňa a jeho správne právne posúdenie, preto v celom rozsahu poukázal na odôvodnenie napadnutého rozhodnutia bez toho, aby odvolací súd tieto dôvody opakoval. Na zdôraznenie správnosti napadnutého uznesenia odvolací súd uviedol, že súd prvého stupňa správne posúdil predmetný právny vzťah ako spotrebiteľský. Súdom prvého stupňa tiež správne preskúmal nielen žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie, exekučný titul, ale aj zmluvu o úvere, a to v súlade s ustanoveniami, ktoré upravujú spotrebiteľské vzťahy. Podľa názoru odvolacieho súdu jednou z nepriateľných podmienok tak, ako správne ustálil aj súd prvého stupňa v napadnutom rozhodnutí, je aj samotná rozhodcovská doložka, ktorá bez ohľadu na jej formu a znenie je podľa § 53 ods. 1 a 2 OZ nepriateľnou podmienkou, ak spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach medzi dodávateľom a spotrebiteľom a nebola individuálne dojednaná, preto je podľa § 53 ods. 5 OZ neplatná. Celý postup od rozhodcovskej doložky až po rozhodcovský rozsudok je prejavom zneužitia práv dodávateľa, ktorý si takýmto postupom zaobstaral ekvivalent rozsudku súdu takmer na akékoľvek plnenie zmluvy. Výkon práv oprávneného podľa predmetnej rozhodcovskej doložky považoval odvolací súd za nezlučiteľný s dobrými mravmi a právnou úpravou ochrany spotrebiteľa. Exekučný titul nemal byť vydaný, nakoľko rozhodcovský súd nemal právomoc rozhodovať spor účastníkov konania. Súdom prvého stupňa preto správne zamietol žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Odvolací súd sa tak nestotožnil ani s jedným z odvolateľových tvrdení, a preto napadnuté rozhodnutie podľa § 219 ods. 1 O. s. p. potvrdil ako vo výroku vecne správne.

Uvedené uznesenie odvolacieho súdu napadol oprávnený dovolaním, v ktorom žiadal napadnuté uznesenie buď zmeniť tak, že dovolací súd poverí súdneho exekútora vykonaním exekúcie, alternatívne, zrušiť rozhodnutia súdov oboch nižších stupňov a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie, lebo súdy v danom prípade: a/ rozhodovali vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov (§ 237 písm. a/ O. s. p.), b/ rozhodovali napriek tomu, že v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo, alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie (§ 237 písm. d/ O. s. p.); c/ rozhodovali napriek tomu, že sa nepodal návrh na začatie konania, hoci bol podľa zákona potrebný (§ 237 písm. e/ O. s. p.), d/ odňali oprávnenému možnosť pred súdom konať (§ 237 písm. f/ O. s. p.), e/ v konaní došlo k vadám uvedeným v § 237 (§ 241 ods. 2 písm. a/ O. s. p.), f/ konanie zaťažili tzv. inou vadou konania majúcou za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 241 ods. 2 písm. b/ O. s. p.) a g/ svoje rozhodnutia založili na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O. s. p.) a v zmysle ust. § 238 ods. 3 O. s. p.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O. s. p.) po zistení, že dovolanie, podal včas oprávnený, zastúpený v súlade s § 241 ods. 1 veta druhá O. s. p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O. s. p.) dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť.

V danom prípade dovolací súd rozhoduje o dovolaní v obdobnej veci, aká už bola v počte väčšom ako päť predmetom konania pred dovolacím súdom na základe skoršieho dovolania podaného tým istým dovolateľom - viď konania vedené na najvyššom súde pod sp. zn. 3 Cdo 295/2012, 3 Cdo 227/2012, 3 ECdo 9/2013, 3 Cdo 237/2012, 3 ECdo 106/2013, 3 ECdo 194/2013, 3 ECdo 225/2013, 3 ECdo 68/2014, 3 ECdo 76/2014, 3 ECdo 84/2014, 3 ECdo 96/2014, 3 ECdo 178/2014, 1 Cdo 152/2012, 2 ECdo 363/2012, 4 ECdo 54/2013, 4 ECdo 218/2013, 5 ECdo 4/2013, 5 ECdo 310/2013, 6 ECdo 218/2013, 6 Cdo 318/2012, 7 ECdo 220/2013, 8 ECdo 14/2013, 8 ECdo 117/2014, 5 Oboer 33/2013, 5 Oboer 19/2013, 5 Oboer 7/2013, 5 Oboer 72/2013, 5 Oboer 114/2013, 5 Oboer 122/2013, 5 Oboer 48/2013. Dovolací súd sa s odôvodneniami rozhodnutí, ktoré boli vydané v týchto konaniach v celom rozsahu stotožňuje a poukazuje na ne. V zmysle § 243b ods. 7 O. s. p. už ďalšie dôvody neuvádza.

O trovách dovolacieho konania rozhodol najvyšší súd podľa § 243b ods. 5 O. s. p. v spojení s § 224 ods. 1 O. s. p., § 151 O. s. p. a § 142 ods. 1 O. s. p.

Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.